

KONWENCJA O PRAWACH
osób niepełnosprawnych

KONWENCJA O PRAWACH OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

PRZECZYTAJ. POMYŚL. BĄDŹ ŻYCZLIWY!

6 września 2012 roku Polska ratyfikowała

Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych.

W tej ulotce znajdują Państwo najważniejsze informacje o tym, co Konwencja mówi na temat **godności i wolności** osób niepełnosprawnych.

Osoba niepełnosprawna nie przestaje być człowiekiem. Tak samo, jak wszystkim innym ludziom, należy się jej szacunek. Osoby niepełnosprawne, tak jak inni, mają prawo do godnego życia: ochrony przed dyskryminacją, rozwoju, udziału w życiu społecznym.

- osoba niepełnosprawna powinna mieć stworzone takie warunki, aby móc sama o sobie decydować (artykuł 3)
- podstawowym prawem osoby niepełnosprawnej – tak samo jak w przypadku innych osób – jest prawo do życia (artykuł 10)

Konwencja zobowiązuje państwa, które ją podpisały do zapewnienia, by osoby niepełnosprawne, tak samo jak inni obywatele:

- były wolne i cieszyły się bezpieczeństwem osobistym (artykuł 14)
- nie były dręczone ani traktowane w sposób okrutny czy poniżający, a zwłaszcza nie były poddawane eksperymentom medycznym bez ich zgody (artykuł 15)
- nie były wykorzystywane i nie stosowano wobec nich przemocy (artykuł 16 i artykuł 17)

**PRZECZYTAJ.
POMYŚL.
BĄDŹ ŻYCZLIWY!**

Każdy człowiek powinien być wolny. Wolność oznacza, że możemy decydować o sposobie życia, relacjach z innymi ludźmi, o naszych poglądach. Ze względu na ograniczenia organizmu osobom niepełnosprawnym trudniej jest korzystać z wolności niż pełnosprawnym. Niekiedy, aby było to możliwe, trzeba zmienić otoczenie: zbudować podjazd, wydrukować karty do głosowania z alfabetem Braille'a, w kinie zapewnić tłumaczenie na język migowy...

Konwencja wymienia kilka sfer, gdzie można i trzeba zwiększać wolność osoby niepełnosprawnej:

- swobodne poruszanie się i wybór obywatelstwa (artykuł 18)
- uczestnictwo w życiu społecznym i niezależność: decydowanie, gdzie i z kim chce się mieszkać, dostosowanie mieszkania – tak, aby można było z niego efektywnie i wygodnie korzystać; dostosowanie bliższego środowiska osoby niepełnosprawnej np. podjazdu do sklepu (artykuł 19)
- możliwość samodzielnego (lub przy pomocy innych osób lub urzędzeń) przemieszczania się i podróżowania (artykuł 20)
- swobodne wyrażanie opinii i dostęp do informacji. Osoby niepełnosprawne powinny otrzymywać informacje w takiej formie i w takich technologach, które najlepiej uzupełnią deficyty związane z niepełnosprawnością. Te działania i wysiłki powinny objąć także urzędy i instytucje publiczne (artykuł 21)
- poszanowanie prywatności. Konwencja wyklucza wszelkie bezprawne ingerencje w życie prywatne, sprawy rodzinne, korespondencję; zapewnia ochronę dobrego imienia i reputacji (artykuł 22)
- dom i życie rodzinne. Osoby niepełnosprawne także tutaj są równe w prawach z innymi osobami, dotyczy to również niepełnosprawnych dzieci (artykuł 23)

W tej kwestii rząd polski załączył do dokumentu ratyfikacyjnego zastrzeżenie, że nie będzie się stosował do wymogów Konwencji w sprawie zawierania małżeństw przez osoby z niepełnosprawnością intelektualną i chore psychicznie, co w Polsce nie jest dozwolone, do czasu zmiany polskiego prawa.

Środowiska osób niepełnosprawnych zapowiedziały w tej sprawie presję na szybką nowelizację prawa.

Razem łatwiej! Zacznijmy zmiany.

Projekt finansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

